

İşıqlı sabahlar üçün, parlaq bir gələcək üçün,
çiçəklənən millət üçün, səsi dünyaya yayılacaq bir
gənclik üçün, **düşünərək yaşayanlar üçün**, xoşbəxt bir
ailə üçün, sevincli qəlblər üçün, gülən üzlər üçün,
həyat səhifələrimizi parlaq imza sahiblərinin
qələmi ilə yazmaq üçün

parlaq imzalar

Kitabın sahibi: _____

Oxu tarixi: _____

Mimoza Çiçəkləri

(şeirlər)

NƏRGİZ NASİR

Buraxılışa məsul: Nurman TARIQ

Redaktor: Səbuhi ŞAHMURSOY

Korrektor: Zülfü XƏLİLOV

Yekun oxunuş: Amin SÜKUT

Bədii və texniki tərtibat: İsmayıl SÜLEYMANLI

Üz qabığının dizaynı: Azər ƏSGƏRZADƏ

Nərgiz Nasir
MİMOZA ÇİÇƏKLƏRİ

Bakı, "Parlaq İmzalar" Nəşriyyatı – 2019, 96 səh.

© Nərgiz Nasir / 2019
© Parlaq İmzalar MMC / 2019

Kitabın bütün hüquqları qorunur. İcazəsiz olaraq hər hansı vasitə ilə nəşri qadağandır.

Parlaq İmzalar Nəşriyyatı | 71
Yeni İmzalar Seriyası – Şeir | 3

www.parlaqimzalar.az
info@parlaqimzalar.az
fb.com/parlaqimzalar
0552595972 / 0552597259

Mündəricat

Mən mimoza yarpağı, sən yağan yağış _____	9
Anama _____	10
Çek _____	11
Küləkli yollar _____	12
Zaman dedi _____	13
Başın sağ olsun, Vətən! _____	14
Səda _____	15
Ruhi-rəvanım _____	16
Parça-parça xatırla! _____	18
Yol _____	19
Bir arzu var uzaqlarda _____	20
Tütək səsi _____	22
Bir ovuc dua _____	23
Ey insan _____	24
Zaman-zaman _____	25
Gecə üzü _____	26
Həyat nağıl görünəydi _____	27
Yad daş _____	29
Tələsmişəm _____	31
O da unudub səni _____	34
Qaçacaq _____	36
Palitra _____	37
Çərpələng qoxusu _____	39
Sükutun səsi _____	40

Həyatın bir anı _____	42
Gənclik _____	46
Yük _____	47
Bərəkətinə qurban olum _____	48
Gəl _____	49
Yuxu _____	50
Qonşu evin işıqları _____	52
Yağışda _____	54
Sükutda _____	56
Bax, beləcə _____	57
Nəfəslik _____	59
Y, A, S, Ə, M, Ə, N _____	60
Rəqsini unutma! _____	62
Qara vicdan _____	64
Haray _____	65
Gecə yolçuları _____	66
Qovuşmaq _____	68
Gedəsən _____	69
Vəfa _____	72
Ömür qatarı _____	73
Noyabr _____	75
Mən və sən _____	77
Qırmızı _____	78
Bəlkə də _____	79
Ətirşah çiçəyi _____	80
Şir _____	82
Ünvanda _____	84
Bir tikə _____	85
Rəylər _____	87

Bir gözünü qaldırıb səməyə bax...

Mən mimoza yarpağı, sən yağan yağış

Dolub xatirələr yenə buludtək,
Yağır dünənlərim sabahlarıma.
Keçmişini mənimlə qoydun təkbətək,
Cəzasan, de, hansı günahlarıma?

Gələrkən hədiyyə etdiyini səni,
Sevinclə bəzədim xəyallarına.
Sənsə oğurlayıb ümidlərimi,
Bənzətdin mimoza yarpaqlarına.

Gedişin dondurdu astanaları,
Gülüşüm buz tutdu yoxluğun üstdə.
Arxanca bağlayıb qapılarımı,
Çevirdim özümü cansız bir büstə.

Gözlərim qalıbdır ayaq izində,
Durmuşam yolunda bir mayak kimi.
Bəlkə, bir gün dönər, deyib içimdə,
Ehtiyat saxladım son nəfəsimi.

Anama

Uşaq vaxtı yıxıldım duranda,
Anam gəlib dizlərimi ovardı.
Gözlərimin silib selin, suyunu
Toxtatmaqçün daş-dağalı qovardı.

Ordan qalxıb quşqonmaza qonardım,
Ayağıma sarıtkan batardı.
Çıxarmaqçün qorxma deyib, sancağın
Məndən əvvəl öz əlinə taxardı.

Qar yağardı, şaxta baba qurardım,
Oynayardım, əl-ayağım donardı.
Evə gircək sobamıza qaçardım,
Geri çəkib sinəsinə basardı.

Onda sanki çəkisizdi ağırlar,
Sevinc həməən üfürərdi, uçardı.
Yaş keçdikcə yığılarmış, sən demə,
Ayıldım ki, boyu necə ucqardı.

Ayıldım ki, ağırlardan anamın
Qara zülfü qış sazaqlı qaradı.
Ayıldım ki, gün görməyən anamın
Günsüz ömrü yarıdan da yaradı.

Çek

Səhər yuxudan durub
Boylanıram şəhərə.
Bayır necə istidir,
Evim soyuqdur necə.

Kəçib soba önünə düşünürəm...
Özümə
Yenə banan soyuram
Səhər üçün yeməyə.

Qulağıma anamın
səsi gəlir qəfildən:
– Adam kimi oturub
çörəyini yesənə!

Udqunuram,
Aldadıram anamı.
Yenə yaman qripəm,
İştahıma küsürəm.
Yenə bu bananı da,
Yarı yolda kəsirəm.

Çalan qapı zəngimizdir,
– Gəlirəm.
Çeki uzadan dayı:
– Yenə ən çox üsüyen
sizin mənzilinizdir.

Küləkli yollar

Azıb bu şəhərin küləkləritək,
İtirib səmtimi sənə gəlmişəm.
Uzadıb əlini telimə bir çək,
Bax necə ruhuna səpələnmişəm.

Gör necə keçmişəm dar küçələri,
Hansı dalanlardan sənə çıxmışam.
Sahili dalayan ləpələr kimi,
Köksümü köksünün üstə yıxmışam.

Məni addım-addım sənə gətirən,
Örtülü buz yollar ılıqlanıbdır.
Gəlmişəm, divardan itib xatirəm,
Otağın ruhumla işıqlanıbdır.

Üstünü toz basan rəsmim oyanıb,
Gözündən vəfana boylanıb oğrun.
Gəlib qənzərində cismim dayanıb,
Əlində qış yükü, gözləri yorğun.

Dur, bir oxu kirpiyimin enişin,
Yanağımın cığırında var-gəl et.
Dur ayağa, ayağının gedişin,
Keçmişə göm, gələcəyə qürbət et.

Qaldır zamanının kədər duvağın,
Təqvim kürsüsündə həyat doğulsun.
Dur yandır çırağın bu boş qucağın,
Taleyə əbədi günəş yonulsun.

Zaman dedi

Belə keçir günün bütün saati:
Darıxıram öz əksimə zillənib.
Sanki evin bütün küncü-bucağı,
Hara baxsam, surətimə köklənib.

Belə keçir günün bütün saati:
Öz səsim də qulağıma yadlaşır.
Səsi itir divardakı saatın,
Əqrəblərin rəqsi belə daşlaşır.

Belə keçir günün bütün saati:
Xəyal uçub qanad açır otaqda.
Bir an üçün otaq donun dəyişir,
Sarısaçlı bir qız qaçır otaqda.

Belə keçir günün bütün saati:
Xəyal sənə soğan soyub sevişir.
Bir kiçik əl ətəyimdən yapışır,
Mətbəxdəki qoxu belə dəyişir.

Belə keçir günün bütün saati:
Yaşım durur, axan olur göz yaşım.
Pəncərədə dona-dona qalırım,
Aylıram, kədər alıb dağ başın.

Belə keçir günün bütün saati:
Ümid bəzən özün uşaq aparır,
Tənhalığım təbəssümə qarışır.
Yan otaqdan tik-tak səsi ucalır,
Yoxsa qızım “kabluk”umla dolaşır?!

Başın sağ olsun, Vətən!

Soyulub zaman-zaman millətimin dərisi,
Çox olub bu torpaqda acgözün ac hərisi.
Yazılıb tariximə sətsiz yurd faciəsi,
İçimdəki dərd-qubar, ey dinməyən nisgilim,
Başın sağ olsun sənin,
Başıqarlı Vətənim!

Alıb qeyrətsiz yağı neçə məsum canları,
Çəkib sinəyə yurdum günahsız qurbanları,
Allah əfv etməz, əlbət, soyumu qıranları,
Dilimdə ahu-nalə, gözümdə min yaş mənim,
Başın sağ olsun sənin,
Başıqarlı Vətənim!

Hər ayımın başına atdılar qara şalı,
Bir ovuc torpaq üçün satdılar şərəf-şanı,
Burnunda körpə iyi qətl etdilər atanı,
Oğulsuz atam mənim, atasız balam mənim,
Başın sağ olsun sənin,
Başıqarlı Vətənim!

Sual verir qız da hey: "Atam axı hardadı?
Pencəyi də, papağı da – hər bir şeyi burdadı",
Hamı susur sükut kimi, qəlbləri qubardadı,
Nişan şalın yar daşına örtən bəxtsiz gəlinim,
Başın sağ olsun sənin,
Başıqarlı Vətənim!

Səda

Ovuc-ovuc gedirəm,
Dizimin bağı çözüdür.
Həsrət qaldığım yerdən,
Tannının rəhmi tökülür.

Göz yaşına ad qoyuram:
“Ürəyimin ağrısıdır”.
Səda gəldi başım üstdən:
– Allahının sarğısıdır!

Topuğuma çomaq dəydi,
Sandım, Tanrı zopasıdır.
Dəryalardan soraq gəldi:
– Musa gəlir, əsasıdır.

Düşdüm od-alov içinə,
Dedim: – Nəyin bəlasıdır?
Meh yetirdi xəbərini:
– İbrahimin səfasıdır.

Sinəm üstə çökən dağa,
Nalə etdim: – Rəvamıdır?
Aşdım, Süleymana yetdim,
Gördüm haqqın şəfasıdır.

Könlümün başı söküldü,
Ovdum, hicran yarasıdır.
Yusifin göz yaşını axdı:
– Züleyxanın sevdasıdır.